

skrevne Maade. I saa Tilfælde bør der aabnes en Adgang til at kunne bringe Loven til Ophør, og i Overensstemmelse hermed foreslaas det nu, at Loven kan ophæves ved kongelig Anordning. Indtil en saadan Anordning er udstedt, vil de nu baandlagte Beløb altsaa vedblive at være baandlagte med den derpaa hvilende Forpligtelse til at anvende Pengene til Anskaffelse af nye Skibe.

Jeg tillader mig at anbefale disse tre Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Kornlov for Høstaaret 1919—20*. Af Bilagene til Lovforslaget fremgaar, at Indenrigsministeriet i Fjoromtrent paa den Tid af Aaret, hvori vi nu befinder os, nemlig den 27. August 1918, anmodede det staaende Landbrugsudvalg om, naar det maatte anse det for belejligt, at ville tage Spørgsmaalet om en Kornordning for Høstaaret 1919—20 op til Overvejelse. Indstilling fra Udvalget er sket ved Skrivelse af 11. Juli 1919. Naar Overvejelserne i Landbrugsudvalget først saa sent er førte til Ende, er det et Vidnesbyrd om, hvor usikkert man har staaet overfor Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en Kornordning for næste Høstaar og om dens Indhold. Man har nødvendigvis maattet staa usikkert heroverfor, fordi man forrige Efteraar endnu slet ikke kunde vide, hvordan Verdensforholdene vilde være, naar vi naaede Høstaaret 1919—20, og efterhaanden, som der i Aarets Løb indtraadte Vaabenstilstand, Udsigt til Fred, derefter Fredslutning og Ophør af Blokaden, maatte Synspunkterne for Overvejelserne ændres. Man maatte, da man skulde tage endelig Stilling til Sagen i Udvalget og fremsætte Forslag for Indenrigsministeriet, tage sin Stilling ud fra det Kendskab, man paa daværende Tidspunkt havde med Hensyn til Muligheden for Tilførsler af Korn, til den Begrænsning, der var heri trods Fredslutningen og trods det formelle Ophør af Blokaden.

Indstillingen fra det staaende Landbrugsudvalg fremtræder her som to Indstillinger, en Flertals- og en Mindretalsindstilling, der paa væsentlige Punkter falder sammen, men dog paa nogle adskiller sig. Det har under Behandlingen

af Sagen og med Kendskab til de Forhold, som udviklede sig, efter at Indstillingen var indgivet, været Indenrigsministeriet magtpaaliggende at tage det videst mulige Hensyn til de Synspunkter, som er gjorte gældende i begge Indstillinger, men netop derved har det ikke kunnet undgaas, at man fra begge Sider vil kunne pege paa, at der i det Forslag, som stilles, er Afvigelser fra, hvad man har foreslaaet.

I flere Ting bygger Forslaget paa, hvad begge Indstillinger har foreslaaet, først og fremmest med Hensyn til, hvad det er for Korn, Staten maa sikre sig for det kommende Aar, nemlig Brødkorn. Idet Forslaget fremsættes, gaar man ud fra, at det ikke vil være nødvendigt, at Staten næste Aar løser anden Opgave end selve Brødforsyningen — ja, maaske vil der kunne blive Tale om at tage noget Hensyn til Befolkningens Forsyning med Byggryn, men dette er dog et Sidespørgsmaal; det egentlige, hovedsagelige er Befolkningens Forsyning med Brød. Saaledes bortfalder hele den Række af Opgaver, som har været forvaltede af Ernæringsraadet under store Vanskeligheder, men, saa vidt jeg kan skønne, med stor Dygtighed, tilsigtende at forsyne Industrier og forskellige Erhverv udenfor Landbruget, som har Husdyr, med det fornødne Korn; denne Opgave bortfalder for det kommende Aar. Dermed bortfalder ogsaa Nødvendigheden for at opretholde Ernæringsraadet som administrativ Leder af Landets Kornforsyning, og Forslaget gaar i saa Henseende ud paa, at Ernæringsraadet afvikler det kommende Høstaar, hvori vi nu befinder os, og dernæst ophører med sin Virksomhed. I saa Henseende er man i Overensstemmelse med Ernæringsraadets Opfattelse af, hvad Stillingen kræver. Altsaa Befolkningens Forsyning med Brødkorn er en Opgave, man fra alle Sider i Landbrugsudvalget og nu med Indenrigsministeriets fulde Tilslutning mener, at Staten bør paatage sig i det kommende Aar. Grunden er Vanskeligheden ved overhovedet at tilføre Korn og Umuligheden af i tilstrækkelig Grad at tilføre Brødkorn, idet endnu kun enkelte Markeder vil være i Stand til at levere Brødkorn til Verden; væsentlige og vigtige Kilder, hvorfra vi tidligere har erholdt Brødkorn, er endnu ikke aabnede igen.

Spørgsmaalet bliver dernæst, paa hvilken Maade man skal sikre sig Brødkorn. Det har været foreslaaet, at dette skal ske ved at lægge Beslag paa al Vintersæden;